TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2021. gada 12. maijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzība, reglamentējot to tirdzniecību – Regula (EK) Nr. 338/97 un Regula (EK) Nr. 865/2006 – Storveidīgo zivju kaviārs – Personīgo vai mājas piederumu ievešana Eiropas Savienības muitas teritorijā – Importa atļauja – Atkāpe – Ierobežojums 125 gramu apmērā vienai personai – Pārsniegums – Nodoms to kādam dāvināt

Lietā C-87/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar 2019. gada 15. oktobra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 19. februārī, tiesvedībā

Hauptzollamt B

pret

XY,

TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Kumins [*A. Kumin*], otrās palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] (referents) un tiesnesis T. fon Danvics [*T. von Danwitz*],

ģenerāladvokāts: Ž. Rišārs Delatūrs [*J. Richard de la Tour*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Hauptzollamt B* vārdā – *A. Wollschläger*, pārstāve,

– Vācijas valdības vārdā – *J. Möller* un *S. Eisenberg*, pārstāvji,

– Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek* un *J. Vláčil*, kā arī *L. Dvořáková*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *C. Hermes* un *R. Tricot*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – vācu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulas (EK) Nr. 338/97 (1996. gada 9. decembris) par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību (OV 1997, L 61, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 1320/2014 (2014. gada 1. decembris) (OV 2014, L 361, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "Regula Nr. 338/97"), 7. panta 3. punktu un Komisijas Regulas (EK) Nr. 865/2006 (2006. gada 4. maijs), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz Padomes Regulas (EK) Nr. 338/97 ieviešanu (OV 2006, L 166, 1. lpp.), kura grozīta ar Komisijas Regulu (ES) 2015/870 (2015. gada 5. jūnijs) (OV 2015, L 142, 3. lpp.) (turpmāk tekstā – "Regula Nr. 865/2006"), 57. panta 5. punkta a) apakšpunktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Hauptzollamt B* (Galvenās muitas pārvaldes B nodaļa, Vācija) un XY par sešu storveidīgo zivju kaviāra kārbu, kuru svars bija 50 grami (g) katrai, konfiskāciju tādēļ, ka, iebraucot Eiropas Savienības muitas teritorijā, ieinteresētā persona nebija uzrādījusi importa atļauju.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

3 Vašingtonā 1973. gada 3. martā parakstītās Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (*Recueil des traités des Nations unies*, 993. sēj., Nr. I-14537; turpmāk tekstā – "*CITES*") mērķis ir nodrošināt, lai starptautiskā tirdzniecība ar tās pielikumā minētajām sugām, kā arī ar to daļām vai no tām iegūtajiem produktiem neapdraudētu bioloģisko daudzveidību un būtu balstīta uz savvaļas sugu ilgtspējīgu izmantošanu.

4 Šī konvencija, kam Savienība pievienojās 2015. gada 8. jūlijā, Savienībā tika ieviesta no 1984. gada 1. janvāra saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3626/82 (1982. gada 3. decembris) par Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām izpildi Kopienā (OV 1982, L 384, 1. lpp.). Šī regula tika atcelta ar Regulu Nr. 338/97, kuras 1. panta otrajā daļā ir noteikts, ka šo regulu piemēro atbilstīgi *CITES* mērķiem, principiem un noteikumiem.

5 Saskaņā ar [*CITES*] pušu konferences Rezolūciju 13.7 (*Rev. CoP17*) par personīgu un mājas piederumu tirdzniecības kontroli:

"[..]

[*CITES*] pušu konference

1. Nolemj, ka VII panta 3. punktā minētais jēdziens "personīgie vai mājas piederumi" attiecas uz īpatņiem, kas:
   a) ir personas īpašumā vai valdījumā nekomerciāliem nolūkiem;
   b) ir likumīgi iegūti; un
   c) importēšanas, eksportēšanas vai reeksportēšanas brīdī:
      i) tiek pārnēsāti, pārvadāti vai iekļauti personīgajā bagāžā; vai
      ii) ir daļa no pārcelšanās.

[..]

3. Piekrīt, ka pusēm:

[..]

b) nav vajadzīga ne eksporta vai importa atļauja, ne reeksportēšanas sertifikāts attiecībā uz personīgiem vai mājas piederumiem, kas ir nedzīvi II pielikumā uzskaitīto sugu īpatņi, to daļas vai atvasinājumi, izņemot:

[..]

iv) šādus īpatņus, ja to daudzums pārsniedz noteiktās robežas:

– storveidīgo zivju (*Acipenseriformes spp*.) kaviārs – līdz 125 gramiem vienai personai iepakojumā, kas ir marķēts saskaņā ar konferences Rezolūciju 12.7 (*Rev. CoP17*);

[..]."

6 Šīs rezolūcijas 1. pielikumā "Pamatnostādnes personīgo vai mājas piederumu interpretēšanai" ir paredzēts:

"[..]

Personīgo vai mājas piederumu definīcija

8. Īpatņi personas īpašumā vai valdījumā drīkst būt nekomerciālos nolūkos, kas izslēdz jebkādu izmantošanu komerciālos vai pārdošanas nolūkos, izstādīšanu komerciāliem mērķiem, turēšanu un transportēšanu pārdošanai un nodošanai pārdošanai.

[..]"

Savienības tiesības

Regula Nr. 338/97

7 Regulas Nr. 338/97 12. apsvērums ir formulēts šādi:

"tā kā, lai nodrošinātu efektīvu kontroli un atvieglotu muitas procedūras, jānorāda muitas iestādes, kurās ir apmācīts personāls, kas būtu atbildīgs par nepieciešamo formalitāšu veikšanu un attiecīgajām pārbaudēm, kad īpatņi tiek ievesti [Savienībā], noteiktu tiem muitas apstiprinātu režīmu vai izmantošanu Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92, ar kuru izveidots Kopienas Muitas kodekss [(OV 1992, L 302, 1. lpp.)] nozīmē, vai kad tie tiek eksportēti vai reeksportēti no [Savienības]; tā kā jābūt arī garantijām, ka dzīvie īpatņi tiek pienācīgi izmitināti un aprūpēti."

8 Regulas Nr. 338/97 1. pantā ir noteikts:

"Šīs regulas mērķis ir aizsargāt savvaļas dzīvnieku un augu sugas un garantēt to saglabāšanu, regulējot tirdzniecību ar tām saskaņā ar šādiem pantiem.

Šo regulu piemēro atbilstīgi 2. pantā definētajiem konvencijas mērķiem, principiem un noteikumiem."

9 Šīs regulas 2. pantā ir noteikts:

"Šajā regulā:

[..]

j) "personīgie vai mājas piederumi" ir nedzīvi īpatņi, to daļas un atvasinājumi, kas ir kādas privātas personas īpašums un kas sastāda parasto iedzīvi vai ir paredzēts, ka sastādīs daļu no tās;

[..]

t) "īpatnis" ir jebkurš dzīvs vai nedzīvs A līdz D pielikumā uzskaitīto sugu dzīvnieks vai augs, jebkāda tā daļa vai atvasinājums, ko satur vai nesatur citas lietas, kā arī jebkādas citas lietas, kuras pēc pievienotajiem dokumentiem, iepakojuma, uzraksta vai etiķetes vai jebkādiem citiem apstākļiem ir vai satur šo sugu dzīvnieku vai augu daļas vai atvasinājumus, ja vien šīs daļas vai atvasinājumi nav īpaši izslēgti no šīs regulas noteikumiem vai no noteikumiem, kas attiecas uz pielikumu, kurā attiecīgās sugas ir uzskaitītas ar attiecīgu norādi attiecīgajos pielikumos.

[..]"

10 Saskaņā ar minētās regulas 4. panta 2. punkta pirmo daļu:

"Uz B pielikumā uzskaitīto sugu īpatņu ievešanu [Savienībā] attiecas nepieciešamās pārbaudes un galamērķa dalībvalsts uzraudzības iestādes izdotas importa atļaujas uzrādīšana robežas muitas iestādē ievešanas punktā."

11 Šīs pašas regulas 7. panta 3. punktā "Personīgie vai mājas piederumi" ir paredzēts:

"Atkāpjoties no 4. un 5. panta, to noteikumus nepiemēro nedzīviem A līdz D pielikumā uzskaitīto sugu īpatņiem, to daļām un atvasinājumiem, kas [Savienībā] tiek ievesti kā personīgie vai kā mājas piederumi vai arī tiek eksportēti vai reeksportēti no tās atbilstīgi noteikumiem, ko Komisija precizē. [..]"

12 Regulas Nr. 338/97 16. panta 2. punktā ir precizēts, ka vajadzīgie pasākumi, ko dalībvalstis veic, lai sodītu par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, it īpaši īpatņu ievešana Savienībā bez attiecīgas atļaujas vai sertifikāta, ir "atbilstīgi pārkāpuma dabai un smagumam un iekļauj noteikumus attiecībā uz īpatņu aizturēšanu un, ja nepieciešams, to konfiskāciju".

13 Minētās regulas B pielikumā ir ietverti "*Acipenseriformes spp.* (II) [storveidīgie] (izņemot A pielikumā iekļautās sugas)".

Regula Nr. 865/2006

14 Regulas Nr. 865/2006 1., 2. un 6. apsvērumā ir noteikts:

"(1) Vajadzīgi noteikumi, lai īstenotu Regulu (EK) Nr. 338/97 un nodrošinātu pilnīgu atbilstību prasībām, kas noteiktas [*CITES*] [..].

(2) Lai nodrošinātu vienādu Regulas (EK) Nr. 338/97 īstenošanu, ir jānosaka sīki izstrādāti nosacījumi un kritēriji atļauju un sertifikātu pieteikumu izskatīšanai, izsniegšanai, derīgumam un šādu dokumentu lietošanai. Tāpēc šiem dokumentiem ir nepieciešams noteikt atbilstošus paraugus.

[..]

(6) Jānosaka noteiktu sugu īpatņu marķēšanas kārtība, lai atvieglotu to identifikāciju un nodrošinātu Regulas (EK) Nr. 338/97 noteikumu piemērošanu."

15 Saskaņā ar Regulas Nr. 865/2006 9. pantu:

"Neskarot 31., 28., 44.b, 44.i un 44.p pantu, par katru īpatņu sūtījumu, ko nosūta kopā kā daļu no vienas kravas, izdod atsevišķu importa atļauju, paziņojumu par importu, eksporta atļauju vai reeksporta sertifikātu."

16 Šīs regulas 57. pantā "Personīgo un mājas piederumu ievešana un atkalievešana [Savienībā]" ir noteikts:

"1. Atkāpe no Regulas (EK) Nr. 338/97 4. panta personīgiem vai mājas piederumiem, kā noteikts [minētās] regulas 7. panta 3. punktā, neattiecas uz īpatņiem, ko izmanto komerciālam labumam, pārdod, izstāda komerciāliem nolūkiem, tur pārdošanai, piedāvā vai transportē pārdošanai.

[..]

3. Pirmo reizi ievedot [Savienībā] personīgus vai mājas piederumus, ieskaitot medību trofejas, kas ietver to sugu īpatņus, kuras uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 338/97 B pielikumā, personai, kas parasti dzīvo [Savienībā], nav nepieciešams muitā uzrādīt importa atļauju, ja tiek uzrādīts (re)eksporta dokumenta oriģināls un tā kopija.

[..]

4. Ja persona, kas parasti dzīvo [Savienībā], veic personīgu vai mājas piederumu, ieskaitot medību trofeju, kas ir to sugu īpatņi, kuri uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 338/97 A vai B pielikumā, atkalievešanu [Savienībā], tai nav nepieciešams muitā uzrādīt importa atļauju, ja tiek uzrādīts viens no šiem dokumentiem:

a) muitas apstiprināta, iepriekš izmantota Kopienas importa vai eksporta atļaujas "turētāja kopija" (veidlapa Nr. 2);

b) (re)eksporta dokumenta kopija, kas norādīta 3. punktā;

c) pierādījums, ka īpatņi iegūti [Savienībā].

5. Atkāpjoties no 3. un 4. punkta, izvešanas vai atkalizvešanas dokuments vai ievešanas atļauja nav jāuzrāda, ja [Savienībā] ieved vai atkārtoti ieved šādus priekšmetus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 338/97 B pielikumā:

a) storveidīgo zivju (*Acipenseriformes spp.*) kaviārs, ne vairāk kā 125 grami vienai personai, ja katrs iepakojums ir atsevišķi marķēts [..].

[..]"

Vācijas tiesības

17 Saskaņā ar *Bundesnaturschutzgesetz* (Federālais dabas aizsardzības likums) 51. panta 2. punkta pirmo teikumu, ja, veicot muitas kontroli, tiek konstatēts, ka dzīvnieki vai augi tiek importēti vai eksportēti bez atļaujas vai citiem šim nolūkam vajadzīgajiem dokumentiem, muitas iestāde attiecīgos dzīvniekus vai augus konfiscē.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

18 2015. gada decembrī XY caur Diseldorfas [*Düsseldorf*] (Vācija) lidostu iebrauca Savienības muitas teritorijā un ieveda sešas storveidīgo zivju kaviāra kārbas, katrā bija pa 50 g, bez Federālā dabas aizsardzības likuma 51. panta 2. punktā paredzētās importa atļaujas.

19 Pēc tam, kad Galvenās muitas pārvaldes B nodaļa bija konfiscējusi minētās kārbas, XY cēla prasību *Finanzgericht Düsseldorf* (Diseldorfas Finanšu tiesa, Vācija). Tā daļēji apmierināja šo prasību, nospriežot, ka, lai gan storveidīgo zivju ikri ir iekļauti Regulas Nr. 338/97 B pielikumā un to ievešanai līdz ar to ir vajadzīga ievešanas atļauja, šī konfiskācija tomēr ir prettiesiska, jo Galvenās muitas pārvaldes B nodaļai esot bijis jāatstāj XY divas no sešām attiecīgajām kaviāra kārbām, kas atbilst daudzumam, kurš nepārsniedz 125 g, un ka XY šīs kārbas nebija paredzējusi izmantot komerciāliem nolūkiem, jo viņas nodoms bija tās uzdāvināt saviem bērniem vai tās patērēt pašai.

20 Galvenās muitas pārvaldes B nodaļa vērsās iesniedzējtiesā ar revīzijas sūdzību, jo tad, ja tiek pārsniegts Regulas Nr. 865/2006 57. panta 5. punkta a) apakšpunktā paredzētais 125 g ierobežojums, tāsprāt, ir jākonfiscē viss pārvadātais storveidīgo zivju kaviārs, nevis tikai pārsniegtais daudzums. Turklāt tā apstrīd faktu, ka XY šādi importētās storveidīgo zivju kaviāra kārbas varētu tikt kvalificētas kā "personīgie vai mājas piederumi" Regulas Nr. 338/97 2. panta j) punkta izpratnē, ņemot vērā, ka šīs kārbas bija paredzēts dāvināt trešai personai.

21 Iesniedzējtiesa šajā kontekstā šaubās, kā ir jāinterpretē Regulas Nr. 865/2006 57. panta 5. punkta a) apakšpunkts, jo papildus tam, ka šī tiesību norma dalībvalstīs netiek interpretēta un piemērota vienveidīgi, šīs regulas, kā arī Regulas Nr. 338/97 un *CITES* mērķis, proti, apdraudēto dzīvnieku un augu sugu aizsardzība dalībvalstīs, liecina par labu tam, ka minētā tiesību norma ir jāinterpretē šauri, līdz ar to gadījumā, ja tiek pārsniegts 125 g ierobežojums, kompetentā muitas iestāde konfiscē visu importēto storveidīgo zivju kaviāra daudzumu. Tomēr gan tas, ka šai pašai tiesību normai nav soda rakstura, gan Padomes Regulas (EK) Nr. 1186/2009 (2009. gada 16. novembris), ar ko izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem (OV 2009, L 324, 23. lpp.), 23. panta 2. punkta un 27. panta, kuros attiecīgi ir paredzētas vērtības un daudzumi, līdz kuriem šajā regulā ietvertajām precēm ir atļauts piemērot atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem, interpretācija pēc analoģijas pamato mazāk šauru interpretāciju, saskaņā ar kuru ir jākonfiscē tikai pārsniegtais importētais storveidīgo zivju kaviāra daudzums.

22 Turklāt iesniedzējtiesai ir šaubas par iespēju interpretēt Regulas Nr. 338/97 2. panta j) punktu tādējādi, ka ar to ir izslēgts, ka XY importētās storveidīgo zivju kaviāra kārbas varētu tikt kvalificētas kā "personīgie vai mājas piederumi", jo viņa ir paziņojusi par nodomu tās dāvināt trešām personām. Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka no šīs tiesību normas formulējuma un Regulas Nr. 865/2006 57. panta 5. punkta a) apakšpunkta nekādā ziņā neizriet, ka jēdziens "personīgie vai mājas piederumi" ir piemērojams tikai tad, ja attiecīgā īpatņa importētājs to izmanto vai patērē pats, un ka pamatlietā nekas neliecina par to, ka minētās kārbas bija XY īpašumā komerciāliem nolūkiem. Tā arī uzsver, ka praksē muitas iestādēm varētu būt grūti ticami pārbaudīt importētāja nodomus. Turklāt faktam, ka ir atļauts importēt īpatni, ja to faktiski patērēs pats importētājs, un ir aizliegts to importēt, ja to patērēs trešā persona, neesot nekādas loģikas.

23 Šādos apstākļos *Bundesfinanzhof* (Federālā Finanšu tiesa, Vācija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Regulas Nr. 865/2006 [..] 57. panta 5. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka importētājam, kurš ieved vairāk nekā 125 gramus (g) storveidīgo zivju (*Acipenseriformes spp.*) kaviāra atsevišķi marķētos iepakojumos un šajā ziņā neuzrāda nedz (re)eksporta dokumentu, nedz importa atļauju, ir atstājami līdz 125 g kaviāra, ja importa mērķis nav neviens no Regulas Nr. 865/2006 57. panta 1. punkta pirmajā daļā minētajiem mērķiem?

2) Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai Savienības muitas teritorijā ievesti sugas īpatņi pieder pie personīgajiem un mājas piederumiem Regulas Nr. 338/97 7. panta 3. punkta izpratnē arī tad, ja importētājs ievešanas brīdī paskaidro, ka viņš tos pēc importa vēlas dāvināt citām personām?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par otro jautājumu

24 Ar otro jautājumu, kas ir jāizskata vispirms, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 338/97 7. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, storveidīgo zivju kaviāru ievedot Savienības muitas teritorijā, tas var tikt uzskatīts par "personīgiem vai mājas piederumiem" šīs tiesību normas izpratnē, ja to ir paredzēts dāvināt trešai personai, un tādējādi tam var piemērot šajā tiesību normā paredzēto atkāpi no importētāja pienākuma uzrādīt importa atļauju.

25 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (spriedums, 2020. gada 2. jūlijs, *Magistrat der Stadt Wien (Grand hamster)*, C-477/19, EU:C:2020:517, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka saskaņā ar Regulas Nr. 338/97 7. panta 3. punktu nedzīvu šīs regulas A līdz D pielikumā uzskaitīto sugu īpatņu, to daļu un atvasinājumu ievešana Savienības muitas teritorijā nav pakļauta pienākumam uzrādīt importa atļauju šajā nolūkā, ja runa ir par personīgajiem vai mājas piederumiem.

27 Saskaņā ar Regulas Nr. 338/97 2. panta j) punktā ietverto definīciju jēdzienā "personīgie vai mājas piederumi" ietilpst nedzīvi īpatņi, to daļas un atvasinājumi, kas ir kādas privātas personas īpašums un kas sastāda parasto iedzīvi vai ir paredzēts, ka sastādīs daļu no tās.

28 Tādējādi ir jākonstatē, ka šīs tiesību normas formulējums neļauj viennozīmīgi noteikt, vai jēdziena "personīgie vai mājas piederumi" piemērojamība obligāti prasa, lai pats importētājs varētu izmantot vai patērēt minētos nedzīvos īpatņus, to daļas vai atvasinājumus.

29 Nevar izslēgt, ka importētājs šādu personas īpašumā vai valdījumā esošu piederumu pēc tam bez maksas kā dāvanu var nodot trešai personai tā vietā, lai tos uzglabātu tikai individuālai lietošanai.

30 Otrkārt, attiecībā uz kontekstu, kādā iekļaujas Regula Nr. 338/97, ir jāatgādina, ka šī regula saskaņā ar tās 1. panta otro daļu ir piemērojama, ievērojot *CITES*, kurai Savienība ir pievienojusies, mērķus, principus un noteikumus, tādējādi Tiesa nevar tos neņemt vērā, jo to ņemšana vērā ir nepieciešama, lai interpretētu minētās regulas noteikumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 23. oktobris, *Nilsson*, C-154/02, EU:C:2003:590, 39. punkts).

31 *CITES* pušu konferences Rezolūcijas 13.7, kas ļauj izskaidrot iepriekšējā punktā minēto šīs konvencijas noteikumu interpretāciju, 1. punktā ir precizēts, ka jēdziens "personīgie vai mājas piederumi" attiecas uz īpatņiem, kas atrodas personas īpašumā vai valdījumā, nekomerciālos nolūkos, ir iegūti likumīgi un ir pārvadāti vai iekļauti personīgajā bagāžā vai ir daļa no pārvākšanās.

32 Turklāt ir jānorāda, ka Regulas Nr. 865/2006 57. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Regulas Nr. 338/97 7. panta 3. punktā paredzētā atkāpe nav piemērojama īpatņiem, ko izmanto komerciālam labumam, pārdod, izstāda komerciāliem nolūkiem un tur pārdošanai, piedāvā vai transportē pārdošanai.

33 Tādējādi gan no šī 57. panta 1. punkta, gan no *CITES* pušu konferences Rezolūcijas 13.7 formulējuma izriet – tas, ka attiecībā uz importēto īpatni nepastāv komerciāls nolūks, ir izšķirošs kritērijs, lai to kvalificētu kā "personīgo vai mājas piederumu", jo šo interpretāciju apstiprina arī Regulā Nr. 338/97 izvirzītie mērķi.

34 Šajā ziņā, treškārt, ir jāatgādina, ka minētās Regulas Nr. 338/97 A un B pielikumā iekļauto sugu īpatņu aizsardzības režīma mērķis ir nodrošināt savvaļas dzīvnieku un augu sugu iespējami visplašāko aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību, atbilstoši *CITES* mērķiem, principiem un noteikumiem (spriedums, 2014. gada 4. septembris, *Sofia Zoo*, C-532/13, EU:C:2014:2140, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 *CITES* pušu konferences Rezolūcijas 13.7 preambulā ir precizēts, ka šīs konvencijas I pielikumā uzskaitīto sugu īpatņus, kuru vidū ir storveidīgās zivis, nedrīkst izmantot galvenokārt komerciāliem nolūkiem importētājā valstī.

36 Tādējādi gan no Regulas Nr. 338/97 konteksta, gan no tajā izvirzītajiem mērķiem izriet, ka nedzīvs īpatnis, tā daļa vai atvasinājums, piemēram, storveidīgo zivju kaviārs, nevar tikt kvalificēts kā "personīgais vai mājas piederums" minētās regulas 7. panta 3. punkta izpratnē, ja importētājam ir komerciāls nolūks. Savukārt šāda kvalifikācija ir pieļaujama, ja minētais kaviārs ir personas īpašumā vai valdījumā nekomerciālos nolūkos, neatkarīgi no tā, vai to ir paredzēts dāvināt trešai personai.

37 Ņemot vērā iepriekš paustos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 338/97 7. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka storveidīgo zivju kaviārs, ievedot to Savienības muitas teritorijā, var tikt uzskatīts par "personīgo vai mājas piederumu" šīs tiesību normas izpratnē, ja to ir paredzēts dāvināt trešai personai, ja vien neviens elements nenorāda uz komerciālu nolūku, un tādējādi tam var piemērot minētajā tiesību normā paredzēto atkāpi no importētāja pienākuma uzrādīt importa atļauju.

Par pirmo jautājumu

38 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 865/2006 57. panta 5. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas iestāde konfiscē tikai tādu importētu storveidīgo zivju kaviāra daudzumu, kas pārsniedz 125 g ierobežojumu vienai personai, jo importētājam nav izsniegta atļauja veikt šādu importu, nevis visu Savienības muitas teritorijā ievesto daudzumu.

39 Saskaņā ar šī sprieduma 25. punktā minēto judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi.

40 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 865/2006 57. panta 5. punkta a) apakšpunktu storveidīgo zivju kaviāra ievešana Savienības muitas teritorijā apmērā līdz 125 g vienai personai nav pakļauta importētāja pienākumam uzrādīt kompetentajai muitas iestādei importa atļauju.

41 Tādējādi ir jākonstatē, ka šīs tiesību normas formulējums pats par sevi neļauj noteikt, kā šī 125 g ierobežojuma pārsniegums ietekmē tā storveidīgo zivju kaviāra daudzuma noteikšanu, kas kompetentajai muitas iestādei ir jākonfiscē.

42 Turpinājumā attiecībā uz šīs tiesību normas kontekstu ir jānorāda, ka Regulas Nr. 338/97 4. panta 2. punktā ir noteikts princips, saskaņā ar kuru uz B pielikumā uzskaitīto sugu īpatņu ieviešanu attiecas galamērķa dalībvalsts pārvaldes iestādes izsniegtas importa atļaujas uzrādīšana.

43 No tā izriet, ka Regulas Nr. 865/2006 57. panta 5. punkta a) apakšpunkts, atbrīvojot storveidīgo zivju kaviāra importētāju no pienākuma uzrādīt importa atļauju, ja ir ievērots maksimālais ierobežojums 125 g vienai personai, ir atkāpe no Regulas Nr. 338/97 4. panta 2. punktā ietvertā principa un tādējādi ir jāinterpretē šauri (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 17. janvāris, Komisija/Spānija, C-360/11, EU:C:2013:17, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).

44 Visbeidzot, attiecībā uz Regulas Nr. 338/97 mērķiem ir jāatgādina, ka tās mērķis saskaņā ar tās 1. pantu – un kā minēts šī sprieduma 34. punktā – ir nodrošināt cik vien iespējams pilnīgāku savvaļas dzīvnieku un augu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību.

45 Šāda aizsardzība var tikt garantēta tikai ar nosacījumu, ka Regulas Nr. 865/2006 57. panta 5. punkta a) apakšpunktā paredzētā atkāpe attiecas tikai uz neliela daudzuma storveidīgo zivju kaviāra importu, un tādējādi tikai tad, ja kompetentā muitas iestāde konfiscē visu Savienības muitas teritorijā ievesto storveidīgo zivju kaviāra daudzumu.

46 Pretēja interpretācija, saskaņā ar kuru šīs atkāpes ietvaros tiktu atzīts, ka kompetentajai muitas iestādei ir jākonfiscē tikai tas storveidīgo zivju kaviāra daudzums, kas pārsniedz 125 g ierobežojumu vienai personai, turklāt nozīmētu, kā to savos rakstveida apsvērumos ir uzsvērusi Čehijas valdība, veicināt Regulas Nr. 338/97 B pielikumā iekļauto sugu īpatņu atvasinājumu importu bez importa atļaujas un pārkāpt minētās regulas 12. apsvērumā, kā arī Regulas Nr. 865/2006 2. un 6. apsvērumā noteikto mērķi atvieglot muitas procedūras un nodrošināt efektīvu kontroli.

47 Šajā ziņā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka *Finanzgericht Düsseldorf* (Diseldorfas Finanšu tiesa) ir nospriedusi, ka Galvenās muitas pārvaldes B nodaļai bija jāatdod prasītājai divas storveidīgo zivju kaviāra kārbas, kas svēra 50 g katra, proti, kopējo daudzumu 100 g vienai personai. Tomēr šis vērtējums, papildus tam, ka tas liedz XY iespēju paturēt papildu 25 g storveidīgo zivju kaviāra, ko viņa, ņemot vērā minēto ierobežojumu 125 g vienai personai, drīkstēja importēt, neuzrādot importa atļauju šajā nolūkā, pierāda to procedūru sarežģītību, ar kādām varētu sastapties muitas iestādes, ja būtu jākonfiscē tikai pārsniegtais storveidīgo zivju kaviāra daudzums.

48 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 865/2006 57. panta 5. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja Savienības muitas teritorijā ievestais storveidīgo zivju kaviāra daudzums pārsniedz 125 g ierobežojumu vienai personai un ja importētājam nav atļaujas, kas ir izsniegta importa veikšanai, kompetentajai muitas iestādei ir jākonfiscē viss šādi importētais storveidīgo zivju kaviāra daudzums.

Par tiesāšanās izdevumiem

49 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (septītā palāta) nospriež:

1) Padomes Regulas (EK) Nr. 338/97 (1996. gada 9. decembris) par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību, kas grozīta ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 1320/2014 (2014. gada 1. decembris), 7. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka storveidīgo zivju kaviārs, ievedot to Eiropas Savienības muitas teritorijā, var tikt uzskatīts par "personīgo vai mājas piederumu" šīs tiesību normas izpratnē, ja to ir paredzēts dāvināt trešai personai, ja vien neviens elements nenorāda uz komerciālu nolūku, un tādējādi tam var piemērot minētajā tiesību normā paredzēto atkāpi no importētāja pienākuma uzrādīt importa atļauju.

2) Komisijas Regulas (EK) Nr. 865/2006 (2006. gada 4. maijs), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz Padomes Regulas (EK) Nr. 338/97 ieviešanu, kas grozīta ar Komisijas Regulu (ES) 2015/870 (2015. gada 5. jūnijs), 57. panta 5. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja Eiropas Savienības muitas teritorijā ievestais storveidīgo zivju kaviāra daudzums pārsniedz 125 gramu ierobežojumu vienai personai un ja importētājam nav atļaujas, kas ir izsniegta attiecīgā importa veikšanai, kompetentajai muitas iestādei ir jākonfiscē viss šādi importētais storveidīgo zivju kaviāra daudzums.

[Paraksti]